

Jeg vil først gerne sige, at jeg er meget tilfreds med og siger tak for, at vi kan få et flertal for de afgørende elementer i lovforslaget som sådan. Det har jeg fået tilkendegivet både fra SF og Enhedslisten, og det er klart tilfredsstillende, men det er jo ikke tilfredsstillende, at andre partier måske ikke vil være med.

Jeg vil gerne sige, at jeg dog har tolket hr. Erling Oxdams ord om, at regeringen skal gøre sig megen umage. Det gør regeringen jo altid. Det ved man. Men jeg hørte jo ikke nogen konkrete forslag fra hr. Erling Oxdams side om, hvad det var. Det er den ene side.

Jeg har set, at fru Gitte Seeberg har forladt salen, men alligevel vil jeg også sige, at jeg fornemmede også fra De Konservatives side en indstilling til: Jamen var der alligevel ikke noget, man kunne sådan samles om? Og der skal det da ikke være nogen hemmelighed, at selvfølgelig har jeg også haft kontakt til andre partier end SF og Enhedslisten for at se, om det kunne bære igennem, og hvis det skulle komme an på det, så tager vi da gerne en runde mere for at se, om der kan samles et bredere flertal, for det fortjener loven faktisk.

Se, alt efter temperament må man jo dele op i de elementer, som man nu synes godt om, og dem, man synes mindre godt om. For det første synes jeg, det er vigtigt at understrege, at det er en midlertidig lov. Det var hr. Erling Oxdam også inde på, og grunden til, at det er vigtigt, er, at vi alle sammen ved, at Lejelovskommissionen sidder, og det er klart tilkendegivet i bemærkningerne, at det ikke har noget at gøre med Lejelovskommissionens arbejde, men det er den nuværende lovgivning, vi retter op på, og jeg forventer selvfølgelig, at Lejelovskommissionen vil komme med sin rapport her ved udgangen af 1996.

Dernæst vil jeg også bruge et par ord på det, hr. Jørgen Estrup var inde på, og det er det centrale i det. Det var helt klart den udvikling, der var sket – fru Kirsten Jacobsen var for øvrigt også inde på det – helt tilbage fra 1968 og 1974 og fremefter. Der er helt klart sket et skred med hensyn til de afgørelser, der er blevet truffet, fordi den almindelige lejer ikke kunne finde nogen sammenligningslemåls og kunne dermed ikke løfte bevisbyrden, og det er det afgørende. Det er der, jeg synes, det er vigtigt, når man laver en lovgivning, at man prøver på at gøre ret og skel.

Det kan godt være, nogle synes, det er socialistisk, og andre synes, det er liberalt. For mig er

det vigtigt at slå fast – det kan måske endda siges, at det er gammeldags, konservativ tankegang – med hensyn til lovgivning, at man også prøver at leve op til de ting, som er rimelige over for både lejeren og udlejeren, og her er lejeren blevet sat i en situation, hvor lejeren ikke kunne løfte sin bevisbyrde, for der var ikke noget at sammenligne med. Og det er der så nogle, der desværre har misbrugt, for at sige det rent ud.

Der er en lang række udlejere, som ikke har gjort det. De har selvfølgelig, fordi de synes, at det er dejligt at have nogle velholdte ejendomme, investeret, og det er også der, vi så prøver at sige, at de, der gør det ordentligt og kan dokumentere, godtgøre, at de har haft de udgifter, der kommer der også en stigning i huslejen, for man har fået noget for sine penge. Men det kan ikke være rigtigt, at man skal betale for noget, man ikke får.

Det tredje element, som jeg vil tage ind, er selvfølgelig spørgsmålet om boligstøtte og boligydelse, for det har vi jo givet nogle beregninger på. Jeg skal selvfølgelig sige, at det er skønnede beregninger, for andet kan man jo ikke, men alligevel kan jeg da erindre i hvert fald ved de sidste finanslovforhandlinger, at der var der jo ikke megen – skal vi sige – tilslutning til, at vi skulle skære ned på boligstøtten bortset fra visse partier. Der var sandelig ingen grænser. Men når vi kommer med et forslag, hvor nogle udlejere har fået en huslejestigning betalt af det offentlige, så skrider man. Der vil jeg sige til hr. Erling Oxdam, at det forstår jeg ikke, for at sige det rent ud. For det er jo fakta, at en del af den huslejestigning, man får på baggrund af, at man måske ikke opfyldte de krav, der var, betales af det offentlige. Og det må man da i hvert fald også fra liberal side kunne se ikke er holdbart i længden.

Endelig synes jeg, det er vigtigt at konstatere, at de udlejere – jeg vil gerne sige det en gang til – at de udlejere, der virkelig går ind for nogle forbedringer og gør det godt, også får mulighed for en aftalt leje, og de kan også dokumentere, at de har haft udgifterne. Og så er det klart – jeg tror, det var fru Sonja Albrink, der spurgte om det, men for øvrigt også fru Kirsten Jacobsen – at det kan vi da afklare helt nøjagtigt under udvalgsarbejdet. Men jeg vil gerne sige, det må da forudsætte, at man har haft nogle forbedringsudgifter til de ting, vi har sagt, og det synes jeg nok er vigtigt at understrege også i det videre arbejde.